

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti **NEDĚLNÍČEK**

ČERVEN 2014

SLŮVKO FARÁŘE

Tablo a dárkový koš v batohu na váze

Takto heslovitě, až skoro šifrovaně, bych chtěl poděkovat rodičům dětí, které poprvé přistoupily třetí a čtvrtou květnovou neděli ke stolu Páně v Zábřehu a v Dolním Benešově, za jejich vděk, který vyjádřili „nadařivými dary“.

Tak teď nevím, jakou mám zvolit správnou variantu:

- a) Jít se občas podívat na tablo dětí třetích tříd, které jsou skoro nejhodnější a z radosti nad tímto zjištěním si otevřít potravinový dárkový koš, něco dobrého si vzít a s chutí zamávat na věšáku visícímu novému batohu s poznámkou, ať si s osobní váhou třeba chvíli povídají...
- b) Jít se občas podívat na tablo dětí třetích tříd, které „potřebují srovnat“, se starostí nad tímto zjištěním si otevřít dárkový koš, posilnit se, vstupem na osobní váhu se ujistit, že jsem dost „těžká váha“, abych mohl vstoupit v proces srovnávání se s rodiči, kteří nedávají úplně nejlepší příklad svým dětem... (do batohu vzít potřebné srovnávací pomůcky)
- c) Jít se podívat na tablo dětí třetích tříd, zjistit, že potřebují dál vést, díky tomu se rozhodnout pro to něco udělat, vybrat cosi z potravinového koše (co může při rozdávání udělat radost třeba jiným dětem), vzít batoh na záda, jít trasu, během které se dá stihnout např. modlitba růžence za děti a rodiče, a zároveň objevovat krásy, stvořené naším dobrým Bohem, vrátit se domů, pohrozit osobní váze sankcemi (třeba, že ji zavřu do sklepa a zhasnu) a pak na ni opatrně a tiše vstoupit za předpokladu, že jsem nezapomněl z kapsy kalhot vyndat „přetěžkou“ klíčenku.

Tož, co mám volit? Kdo bude mít odvahu mi napovědět? Jak to vidíte Vy? Nebo raději nechcete nic vidět, aby Vás jako svědky nepopotahovali?

PKF

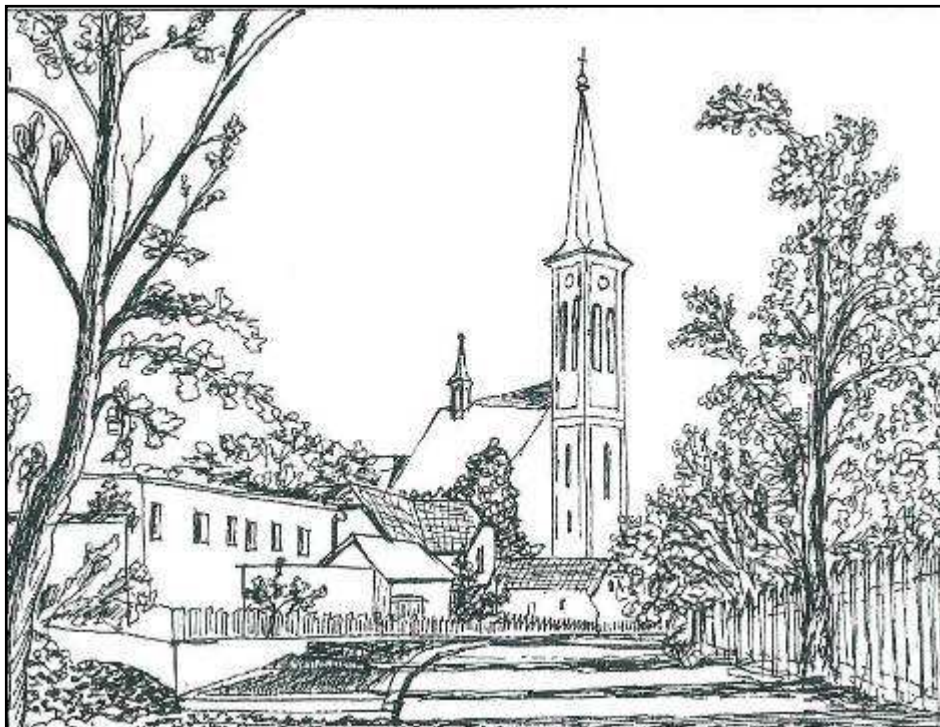
ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI ČERVNU

Sbírka NA DIECÉZNÍ CHARITU

– neděle 8.6.2014 – odesílá se v plné výši pro potřebu Charity

Sbírka NA OPRAVY

– neděle 15.6.2014

PŘÍPRAVA K BIŘMOVÁNÍ – ČERVEN

PÁTEK 06.6.2014 v 19.00 v kostele

SOBOTA 21.6.2014 v 18.00 v kostele

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na červen 2014

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	2.6.	18.00	Za Helenu Grygovou, manžela a děti	
Út	3.6.	6.30	Za živé a + farníky	
St	4.6.	18.00	Za + Alfréda Thiemla a manželku; na poděkování P.Bohu za ...	
Čt	5.6.	18.00	Za + Dorotu Kubínovou – výroční	
Pá	6.6.	6.30		
Pá	6.6.	Záb 18.00	Za Josefa Klose, dvoje rodiče a švagra	
So	7.6.	7.00	Za Elfrídu Slivkovou, manžela a přízeň	
Ne	8.6.	7.00	Za členy Živého růžence	
Ne	8.6.	Záb 8.30	Za Valtra Kotalu a dvoje rodiče	
Ne	8.6.	10.00	Za + Lucii Janošovou (nedož.90 let) a za + manžela	
Po	9.6.	18.00	Za + Petra Lokaje a rodiče z obou stran	
Út	10.6.	6.30	Za živé a + farníky	
St	11.6.	18.00	Za + manžela, dvoje rodiče a živou rodinu	
Čt	12.6.	18.00	Za Jiřinu Mrázkovou, dvoje rodiče a přízeň	
Pá	13.6.	Záb 18.00	Za + syna, dvoje rodiče a dva zetě	
So	14.6.	7.00	Za Štěpánku Golovou, za živou a + rodinu	
Ne	15.6.	7.00	Za Josefa Hluchníka, rodiče z obou stran, sourozence, švagry a...	
Ne	15.6.	Záb 8.30	Za Hefmu Hlubkovou (výroční) a za manžela	
Ne	15.6.	10.00	Za Bohumíra Tomíčka, sourozence,rodiče z obou stran a živou...	
Po	16.6.	18.00	Za + rodiče Kučerovy a Hoheislovy	
Út	---	---	---	
St	18.6.	18.00	Za Karla Otipku, rodiče, za Evalda Musiola a manželku	
Čt	19.6.	Záb 16.00		
Čt	19.6.	18.00	Na poděkování P.Bohu a P.Marii za ustavičnou pomoc, vysly...	
Pá	20.6.	Záb 18.00	Za Františka Dihla, dvoje rodiče a duše v očistci	
So	21.6.	7.00	Za + Arnošta Pchálka – výroční	
Ne	22.6.	7.00	Za + Karla Kociána, dvoje rodiče, přízeň a duše v očistci	
Ne	22.6.	9.00	Za živé a + farníky	B.Tělo
Po	23.6.	18.00	Na poděkování P.Bohu za přijaté milosti, dar zdraví, živou rod...	
Út	24.6.	6.30	Za živé a + farníky	
St	25.6.	18.00	Za Güntera Kichnera a + rodiče z obou stran	
Čt	26.6.	18.00	Za + rodiče Ervína a Terezií Holečkovy a za živou rodinu	
Pá	27.6.	6.30	Za + Josefa Kuchaře, + sestru a švagra, + vnučku a celou živou...	
Pá	27.6.	Záb 18.00	Za Josefa Sobka, dvoje rodiče a bratra	
So	28.6.	11.00	S v a t b a	
So	28.6.	ČK 17.00	Za živé a + rybáře	
Ne	29.6.	7.00	Za + Vítězslava Sekaczka – výroční	
Ne	29.6.	Záb 8.30		
Ne	29.6.	10.00	Poděkování za uplynulý školní rok a prosba o boží pomoc a ...	
Po	30.6.	18.00	Za Alfonse Gemu, syna, rodiče a sourozence	
Út	1.7.	6.30	Za živé a + farníky	
St	2.7.	18.00	Za + Martu Bittovou, dva manžely, rodiče a sourozence	
Čt	3.7.	18.00	Za + Leo Golu, manželku a tři syny	
Pá	4.7.	6.30	Za Žofii Mrázkovou, syna, rodiče a duše v očistci	
Pá	4.7.	Záb 18.00	Za Marii Pačkovou (nedož.100 let) a za manžela	
So	5.7.	7.00	Za Marii Pchálkovou, manžela a děti	
Ne	6.7.	7.00	Za Josefa a Edeltraudu Kokešovy a za + rodiče z obou stran	
Ne	6.7.	Záb 8.30	Za Rodolfa Baroše a syna	
Ne	6.7.	10.00	Na poděkování P.Bohu a P.Marii za každodenní požehnání, za přijaté ...	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

ZA TAJEMSTVÍ BIBLE – EVANGELISTÉ A EVANGELIA

Nyní si řekneme něco o nejnámější části Nového zákona, o evangeliích a jejich autorech.

Řecké slovo evangelium (euangelion) znamená dobrou zprávu či radostnou zvěst. V křesťanském prostředí nabylo zvláštního významu.

První tři evangelia se v mnoha ohledech shodují - v rozvrhu podávané látky i v slovních formulacích. Jsou tzv. souhledná čili synoptická. Usuzuje se, že příčinou této shody je závislost Matoušova a Lukášova evangelia na evangeliu podle Marka, který je vlastně nejstarším evangelistou.

Evangelium svatého Matouše, apoštola

Matoušovo evangelium bylo sepsáno v prostředí křesťanů židovského původu. Jeho styl je strohý a bylo pravděpodobně určeno k předčítání nahlas. Tón, s jakým je evangelium sepsáno, prozrazuje, že Matouš byl přesným, ale zdrženlivým pozorovatelem a zapisovatelem událostí, které se kolem něj odehrávaly. Ve zkrácené podobě do svého spisu zahrnul evangelium Markovo, které zřejmě již znal. Je důležité si připomenout, že Matouš v písemné podobě předává sbírku Ježíšových výroků i s modlitbou *Otčenáš*, vyprávění o Ježíšově původu a narození, popis Kristova utrpení i svědectví se vzkříšeným Ježíšem je velmi poutavý. Popisuje četná podobenství a zázraky se zápalen očitého svědka. Hlavním důvodem, proč Matouš evangelium sepsal, se zdá být snaha zaznamenat události Ježíšova života a jeho učení, a tím vzkázat všem nevěřícím i věřícím, že s Kristovým příchodem se království Boží ocitá na dosah a zůstane tak po celou věčnost. Jeho evangelium je nejrozsáhlejší. Erb sv. Matouše zobrazuje okřídleného muže, který bývá často zaměňován s andělem, ale představuje možnost božského vnuknutí u všech lidských bytostí.

Evangelium svatého Marka

Marek byl vzdělaný křesťan židovského původu. Jeho evangelium se vyznačuje dvěma důležitými rysy. Za prvé vytvořil spis, který se úzce zaměřuje na líčení Ježíšova života a jeho působení. Druhým rysem je Markova propagace učení svatého Petra a vzpomínky na něj. Úvod jeho evangelia začíná u Jana Křtitele, popisuje jeho smrt, pokračuje řadou oblíbených podobenství, Kristových uzdravování a končí umučením, smrtí a zmrtvýchvstáním Ježíše. Zdá se, že jeho evangelium bylo sepsáno v Římě, krátce po smrti svatého Petra. Okřídlený lev, který tvoří Markův emblém, údajně odkazuje na královskou důstojnost a nejvyšší moc Ježíše Krista. Okřídlený lev se stal symbolem italských Benátek.

Evangelium svatého Lukáše

Ze syrské Antiochie jako řecký pohan pocházel třetí evangelista Lukáš. Jeho spis je psán dokonalou řečtinou. Z toho je zřejmé, že to byl vzdělaný člověk. Podle někdejších údajů ve Skutcích apoštolů se usuzuje, že byl lékař a byl průvodcem sv. Pavla. Jak jsme si již výše řekli, Lukáš použil ke svému spisu prameny z Markova evangelia. Jeho evangelium se vyznačuje tím, že není zaměřeno čistě židovsky. Jeho silný sociální důraz se projevuje zájmem o chudé a prosté lidi. V evangelijním vyprávění často než jindy vystupují ženy a evangelista má sklon zdůrazňovat rovněž Kristův soucit a projevuje zvláštní zájem Marii, Ježíšově matce. Lukášovo evangelium silně zdůrazňuje Ježíšovo vzkříšení, nanebevstoupení a radost, která je s tím spojena. Lukášovo evangelium obsahuje některé z nejoblíbenějších epizod a rčení. Je to jediné evangelium, které má pokračování ve Skutcích apoštolů.

Pozorný čtenář a posluchač textů evangelíí si určitě všimnul, že pouze ve dvou evangeliích - Matoušově a Lukášově, můžeme se dočíst o Ježíšově původu a jeho narození, tzv. „vánoční evangelia“ i když každý z nich tuto událost podává jiným způsobem – tak říkajíc podle svého.

Evangelium svatého Jana, apoštola

Podle biblického podání byl apoštol Jan synem Zebedeovým a bratrem Jakuba. Byl snad bratrancem Ježíše Krista z matčiny strany. Stal se jedním z prvních Ježíšových učedníků. Stává se známým jako „Miláček Páně.“ Jan také jako jediný neopustil Krista a setrval pod jeho křížem. Jako první se setkal se vzkříšeným Ježíšem a poznal jej.

Jan je považován za autora důležitých částí Nového zákona – čtvrtého evangelia. Vedle témat, která jsou společná všem evangelistům, přináší Jan zvláštní, „janovskou“ tradici, která má svůj původ v tom, že Ježíš v nejdůvěrnějším kruhu svých učedníků mluvil o mnohých tématech zjevení jiným způsobem než před ostatními lidmi. Toto evangelium je jiné než tři předchozí a je nejvystižněji podáno.

Evangelium podle Jana začíná známým prologem „Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh.....“ Prolog Janova evangelia je jedním z nejkrásnějších, ale zároveň jedním z nejobtížnějších textů Nového zákona. Jan ve svém evangeliu hlouběji zpracovává témata, protože jsou úzce spojena s jeho osobním svědectvím. Celým jeho dílem prostupuje myšlenka Ježíšova příchodu od Otce na svět a jeho návratu ze světa k Otci.

Jak již bylo výše uvedeno, první tři evangelia se v textu velmi shodují, jsou si podobná. Určitě nás napadne myšlenka, proč tedy církve ponechala všechna čtyři evangelia jako kanonická? Proč je nesklobila pouze do jednoho? Snaha o sjednocení této náboženské literatury do jednoho spisu byla živá v prvních stoletích našeho letopočtu v Sýrii. Církevní otcové na tuto myšlenku

nepřístupili a usoudili, že vnitřní jednota evangelií vystupuje v jejich literární rozrůzněnosti zřetelněji, než by se mohla projevit ve zcela zharmonizovaném jednom spisu. Tato jednota je zde zakotvena jako „radostná zvěst“, z níž všechna čtyři kanonická evangelia vycházejí.

To, co je v Bibli zaznamenáno, je zaznamenáno z vnuknutí Ducha svatého. Bůh si vybral lidské autory k jejich sepsání a skrze ně na sepsání textu působil. Proto také věříme, že to, co biblické spisy tvrdí, je spolehlivé, věrné, bez omylu a pravdivé.

K evangeliu v naší liturgii máme hlubokou úctu. Před jeho čtením povstaneme, označíme se malým znamením kříže na čelo, ústa, srdce(hrud'). Tento všeobecný úkon nám sděluje, že chceme Boží slovo **pochopit**, chceme jej **vyznávat**, v srdci jej chceme **uchovávat** a podle něho jednat.

av

Příště: Podobenství

Použitá literatura: Ekumenický překlad bible
Kniha svatých

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ

Téma setkání: Přejícnost – závist
Termín setkání: Středa 4. června
2014
Čas a místo setkání: 18:45 ve Farním sále

Biblický text:

- Mt 20,1-15 Dělníci na vinici
- Lk 6,36-38 Buďte milosrdní

Biblické odkazy:

- Gen 4,3-12 Proč je tvé srdce temné
- Job 1,21 Hospodin dal, Hospodin vzal
- 1 Král 21,1-6 Čím to je, že je tvůj duch rozmrzlý
- Mdr 2,24 Dáblou zavidí však vešla do světa smrt...
- Mt 5,38-42 Kdo tě prosí, tomu dej
- 2 Kor 8,9-15 Váš přebytek pomůže v jejich nedostatku

Ani Adam to s Evou neměl jednoduché!

Jedna východní legenda vypráví, že Bůh stvořil Adama jednou, ale Evu čtyřikrát... Na počátku Bůh stvořil Adama a nic lepšího už ho stvořit nenapadlo. Adam byl šťastný uprostřed zeleně, vody, stromů; šťastný, že byl stvořen a že se cítil svobodný. Po několika měsících však Adama přemohl smutek. Cítil se smutný, protože nic z toho, co viděl a dělal, mu nepřinášelo uspokojení.

Bůh si všiml, že se Adam změnil a zeptal se ho:

„Adame, co tě tak znepokojuje? Chybí ti něco k úplnému štěstí?“

Adam odpověděl:

„Pane, jestli nežádám příliš, rád bych měl někoho, s kým bych mohl s radostí sdílet to, co vidím, cítím a miluji.“

Bůh jej uvedl do spánku, a když se Adam vzbudil, našel vedle sebe tu největší nádheru, jakou kdy viděl. Ani tomu nemohl uvěřit. Když Bůh se ho otázel, zda je spokojený, Adam ani nedokázal pro své ohromení odpovědět. Žádal sice společnost, ale Bůh jeho očekávání předčil. Díval se na ženu znovu a znovu.

Uběhlo šest měsíců. Adam byl opět smutný.

„Co se děje, Adame? Jsi zase nešťastný?“

Adam odpověděl, že nechce být nevděčný a žena že je okouzlující, ale že by byl raději, kdyby si ji Bůh vzal. Řekl Bohu:

„Ona je krásná, půvabná a okouzlující, ale připravila mě o svobodu. Už nemůžu jít, kam se mi zachce, neustále mi odporuje, vyžaduje, abych se po příchodu domů umyl, dlouho se připravuje, když s ní chci jít na procházku, budí mě v nevhodnou hodinu, chce lásku, když nemám chuť, a když chci já, tak nechce ona. Bezdůvodně pláče, zlobí se a je tvrdohlavá.“

„Znamená to tedy, že už se ti nelíbí,“ řekl Bůh.

„Pane, líbí se mi, ale nestojí mi za to s ní žít. Odved' si ji. Chci zpátky svou svobodu.“

Bůh si ženu odvedl a za dva měsíce byl Adam opět smutný a Bohu přiznal:

„Neberte to jako nevděk, ale jde o Evu. Požádal jsem tě, aby sis ji odvedl, ale stýská se mi po ní. Jsem svobodný, ale zdá se mi, že všude slyším její

hlas, vidím její úsměv, cítím její pohlázení. Myslím, že nemá cenu být svobodný, když ji nemám po boku.“ A Bůh mu Evu vrátil.

Uplynuly dva roky a Adam se potřetí rozčílil a požádal Boha, aby si Evu odvedl. A Bůh si ji odvedl. Adama však znovu zachvátilo hluboké zoufalství.

Bůh mu tedy slíbil, že mu Evu vrátí, ale požadoval: „Adame, ukončíme tuto dětskou hru. Buď přijmeš Evu s jejími nedostatky, neboť i ona musela vydržet mnoho tvých vrtochů, nebo zůstaneš sám v ráji s opicemi a orangutány. Dobře si to rozmysli, protože když ji odvedu, už ji nikdy nevrátím!“

Adam se poškrábal na hlavě, vyžádal si čas na rozmyšlenou a odebral se do jeskyně. Přemýšlel takto:

„Žít s ní je peklo, ale zároveň prožívám příjemné okamžiky. Žít bez ní je také peklo a bez příjemných okamžiků. Je lepší žít s ní než bez ní.“

Adam tedy zůstal s Evou. Vzniklo tak nerozlučitelné manželství.

(www.vira.cz- Další příběhy pro uzdravení duše, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství.)

Věra Dudová

SVĚTEC MĚSÍCE

Sv. Norbert z Xanten

zakladatel premonstrátského řádu

Narodil se kolem mezi roky 1080 a 1085 v Xanten (100 km. severně od Kolína n.R.). Jeho otec se jmenoval Herbert a byl pánem hradu Gennep. Matka Hedvika pocházela pravděpodobně z rodu lotrinských vévodů. Norbert byl jako mladší syn podle tehdejšího zvyku obětován Pánu - stal se kanovníkem xantenské kapituly.

Jeho povinností sice bylo zpívat Boží chvály v chóru kanovníků, ale nevzdal se světského života. Později se pro své schopnosti dostal ke dvoru kolínského arcibiskupa Bedřicha a posléze ke dvoru císaře Jindřicha V. Doprovázel císaře do Říma, kde byl Jindřich r.1111 korunován papežem Paschalem II. Císařovo násilné vystoupení proti papeži kvůli boji o investituru se Norberta hluboce dotklo a bylo jednou z příčin jeho obrácení.

V létě r. 1115 omráčil Norberta jedoucího v bouřce na koni blesk. Tento zážitek ho ovlivnil natolik, že se z Norberta z Xanten stal niterný, pokorný kajícík, který od té chvíle zcela změnil svůj život.

Norbertovo rozhodnutí bylo konečné. Dosud byl podjáhmem, dal se vysvětit kolínským arcibiskupem na kněze a putoval od nynějška jako kazatel zemí a hlásal horlivě slovo Boží. V roce 1118 rozdal celý svůj majetek a odebral se do St-Gilles v jižní Francii, kde se zdržoval papež Gelasius II. Od něho dostal Norbert oficiální dovolení působit jako hlasatel víry. Přílišná námaha spojená s úmornou apoštolskou činností způsobila, že jednoho dne těžce onemocněl a byl tak donucen přerušit misijní činnost. Po uzdravení se uchýlil r. 1120 s několika svými žáky a se svým nejlepším přítelem Hugem z Cambrai-Fosses na osamělé místo v blízkosti Laonu, severozápadně od Remeše. Malé místo Prémontré, kde se muži usadili, se mělo stát zárodkem premonstrátského řádu.

Norbert, zakladatel řádu - členové se nazývají v některých zemích také norbertini - dal svému malému společenství řeholi sv. Augustina; vznikl reformní řád augustiniánských kanovníků. Premonstráti, odění v bílé řeholní roucho, se snažili se vší vážností a nejpřísnějším duchem pokání obnovit původní řeholní ideál. Posvěcováním vlastní osoby chtěli dosáhnout posvěcení okolí. Pověst "svatých řeholníků" se rychle šířila, stále více stejně smýšlejících proudilo do Prémontré, ukrytého v hustých lesích, aby se připojili k Norbertovi. Je to místo ve tvaru kříže, jakoby stvořené k modlitbě.

Následovníků rychle přibývalo. Jedni chodili s Norbertem a pomáhali mu při kázání, jiní zůstávali v Prémontré, anebo odcházeli do nově založených domů. V blízkosti klášterů vznikaly komunity sester, které pomáhaly v apoštolátu a při charitativní práci. Byli přijímáni dokonce i laici, pro něž byl zřízen třetí řád. Tato instituce se poprvé v dějinách církve objevuje právě u premonstrátů. Šest roků po založení řádu byl Norbert papežem Honoriem II. jmenován magdeburským arcibiskupem. Jeho reformní snahy vzbuzovaly na jedné straně obdiv, na druhou stranu však vyprovokovaly Norbertovy odpůrce k násilnému zásahu proti novému arcibiskupovi.

V r. 1128 předal Norbert vedení svého řádu svému příteli Hugovi.

Po namáhavé práci zemřel dne 6. června 1134 tento neobyčejný muž Církve v Magdeburku. Byl pochován v tamějším klášterním kostele, r. 1627 byly jeho ostatky převezeny do premonstrátského kláštera na Strahově v Praze. Slavný výrok řádového zakladatele, uznaného v roce 1582 papežem Řehořem XIII. za svatého, zní: "Byl jsem u dvora, žil jsem v klášteře, působil jsem ve vysokých čestných úřadech církve, a všude jsem se naučil, že není nic lepšího, než odevzdat se zcela Bohu."

Znázorňování: Sv. Norbert je znázorňován v premonstrátském řeholním oděvu nebo v roucho arcibiskupa. Drží v ruce kalich nebo monstranci, někdy leží u jeho nohou bludař Tanchelm, který popíral Kristovu přítomnost v eucharistii. Světec patří k českým zemským patronům.

ZE ZÁBŘEHU

První svaté přijímání – neděle 18.května

Květen – Máj – lásky čas

Lásky čas i k naší nebeské Matce – Panně Marii. Letos je to už třetí rok, kdy se v podvečer v zábřežském kostele scházejí věřící, uctít Pannu Marii na májové pobožnosti...
B.M.

Máme být za blbce?

Ježíš řekl svým učedníkům: „... Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují. ... Tomu, kdo tě prosí, dej a od toho, kdo si chce od tebe vypůjčit, se neodvracej. ... Tak budete syny svého nebeského Otce, neboť on dává vycházet svému slunci pro zlé i pro dobré a sesílá déšť spravedlivým i nespravedlivým.“ (srov. Mt 5,38-48)

Máme důvěřivě půjčit peníze každému, kdo si o ně řekne?

Máme se nechat okrádat vyčůránky?

Dokonce se máme chovat hezky k těm, kdo nás nenávidí?

Opravdu máme být v této společnosti za blbce?

Možná, že tak někdy budeme v očích druhých vypadat.

K tomu ale Ježíšova výzva nesměřuje.

Jsme totiž zváni k tomu, abychom přispěli k proměně mezilidských vztahů a možná celé společnosti tím, že se nepřipojíme ke zlu, kterého se někdo dopustil na nás.

Nenechme se v jednání s druhými vést tím, jak druzí jednají s námi, ale jak bychom chtěli, aby jednali s námi.

Budeme-li totiž čekat, až s tím začnou druzí, nezačne nikdy nikdo.

Kde a jak k tomu ale vzít sílu?

Když se nenecháme pohltit jen tím, jak s námi jednají naši nepřátelé, a budeme mít před očima to, jak s námi Bůh jedná, budeme mít i sílu k tomu jednat tak, jak nás On sám vybízí.

I v naší vší možné slabosti,

i v situacích, kdy jsme vůči němu nevděční,

i tehdy, když se zdaleka ve všem nechováme jako jeho přítel...

www.vira.cz

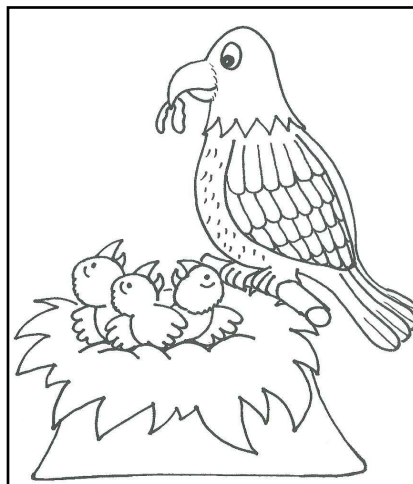
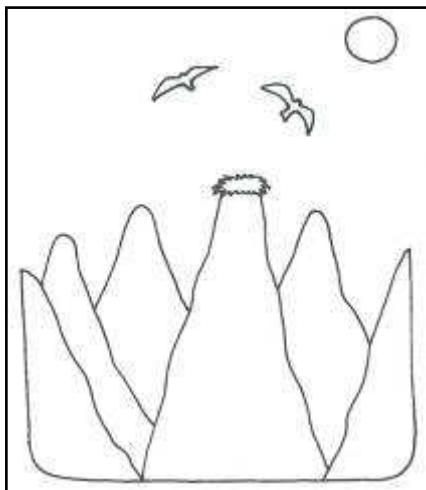
vybrala Věra Dudová

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

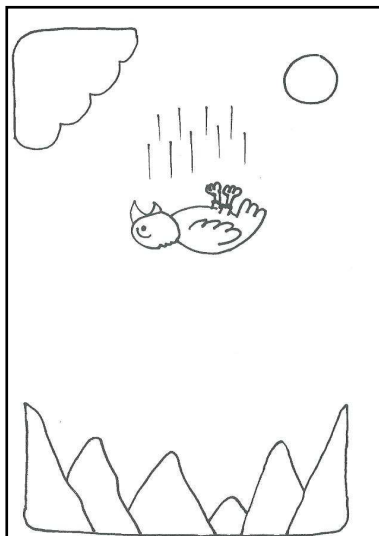
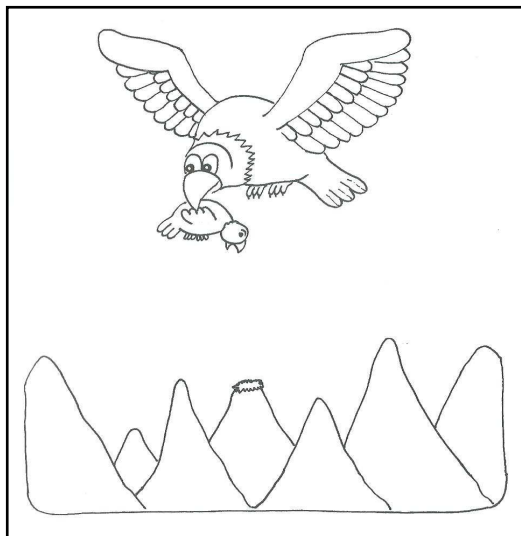
O ORLÍKOVI (omalovánky s vyprávěním)

Bydlíme ve skalnatých horách, úplně nahoře, na špičce té nejvyšší skály. Tam máme hnízdo. Já jsem orel – král ptáků, teda zatím jsem ještě malý orlík, tak zatím jen – kralevic.

Bydlím s bratříčky v našem hnízdě. Stará se o nás maminka orlice. Když máme hlad, a to my máme skoro pořád, tak nám maminka přináší jídlo. Když je nám v noci zima, tak nás zahřívá. A když prší, tak nás zakryje svými krásnými a velkými křídly, abychom nezmkli.

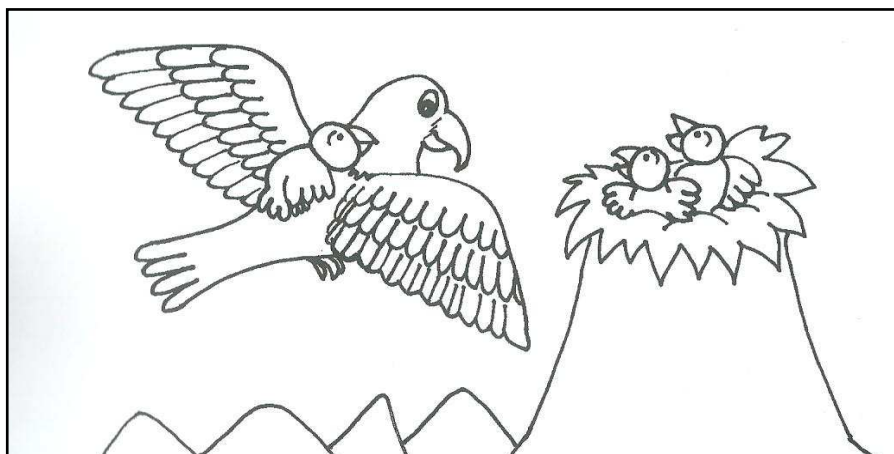

Ale já vám chci povídat, co se mi stalo zrovna včera. Včera ráno mě maminka orlice najednou z ničeho nic vzala do zobáku, zamávala křídly a letěla se mnou nahoru do oblak. Teď teprve jsem viděl jak jsou naše hory vysoké, když už jsem neměl pod nohama naše teplé hnízdo, a taky jsem dostal velký strach. Moc jsem se bál, že spadnu dolů. Vůbec jsem nechápal, proč mě maminka nese v zobáku do oblak, a proč mě nenechá v našem hnízdě, kde mám všechno co potřebuji k životu. Chtěl jsem to říct mamince, ale my orli neumíme mluvit. Jediné, co jsem ze sebe dostal bylo tenké úzkostlivé pískání. Ještě, že mě maminka pevně drží v zobáku.

A pak maminka otevřela zobák a já jsem padal dolů k zemi. Nevěděl jsem, co mám dělat. Měl jsem hrozný strach. A teď se k tomu přidal ještě velký hněv. Proč to máma udělala? Proč je na mě tak zlá? Proč?

Ale maminka orlice dobře ví, co dělá. A v pravou chvíli sletí střemhlav dolů a podletí svého malého orlíka, který bezpečně přistane na jejích křídlech. A velmi pomalu a jemně se s ním vrací zpět do hnízda.

A teprve pak jsem to pochopil. Maminka mě učí létat. Chce abych byl také takový krásný orl jako je ona, chce abych byl také králem ptáků, a k tomu potřebuji umět létat. No řekněte sami, co by to bylo za orla, který by neuměl létat?

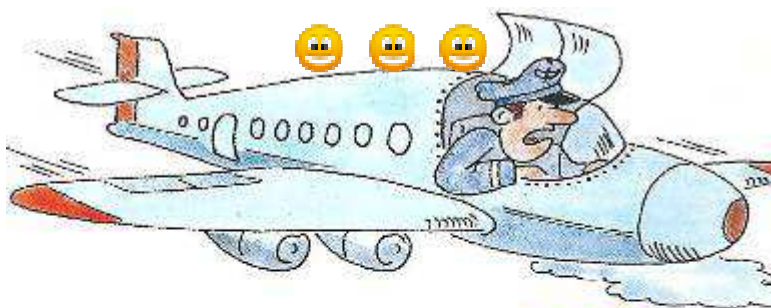

A takto s námi jedná Bůh.
Mnohokrát se nacházíme ve velkém zmatku
v otevřeném prostoru a nevíme,
jak otevřít svá křídla.
Proč musí být všechno to utrpení?
Proč musí být takový zmatek?
Jak to může Bůh v mém životě dopustit?
A my nedostáváme žádnou odpověď.
Až do chvíle,
kdy přistaneme na křídlech maminky orlice.
Pak to pochopíme.
A to je Bůh pro tebe,
to je Bůh pro každého z nás.

Podle podobenství, která vyprávěl P.Elias Vella z Malty během svých exercícií.
Sepsal a nakreslil Jan Brázdil. Vydalo Kartuziánské nakladatelství Brno v roce 2009
s laskavým svolením P. Eliase Velly.

Upravila M. Ohřálová

Pro zasmání

Dva chlapi pracují pro město. Jeden vykopává díry a druhý jde za ním a díry zasypává. Oba muži pracují velmi usilovně. Jeden kope, druhý zasypává.

Kolemjdoucí je sleduje z chodníku a diví se tomu, jak ti dva dřou a nedokáže pochopit, co to dělají. Na konec na ně zavolá. Tomu, co kope díru povídá: „Vidím, jak se dřete, ale co to děláte? Vyhlobíte díru a váš kolega přijde a zase ji zasype!“

Nojó, asi to vypadá divně, ale ten co sází stromy dnes nepřišel.“

Dva miliardáři spolu tráví klidné odpoledne ve městě. Vejdou do prodejny s automobily a jeden z nich si vybere nádherný Mercedes. Užůž vytahuje zlatou kreditu, když ten druhý křičí... „ Ne, ne, to auto platím já. Tys přece před chvílí platil zmrzlinu!“

Petříkův tatínek zaklepe u souseda: „Tak jakpak sousede, už jste udělal synovi úkol z matematiky?“

„Ano.“

„A nedal byste mi jej, prosím, opsat?“

Dětem: BŮH NÁS MÁ VŠECHNY RÁD - Vymaluj a poznej.
Kdo je na obrázku? Jsou ze tvého okolí. Znáš je. Kdo to může být?

!!! SOUTĚŽ !!!

DOPLŇOVAČKA - Vylušti tajenku

1	2	3	4	5	6	7	8
S	S	S	S	S	S	S	S

1. lakomec, 2. otisk chodidla,
3. mastný výrobek, 4. nevidomý,
5. borovice, 6. podzemní část domu, 7. počátek závodu,
8. světová strana.

Své odpovědi vhodte do krabičky „SOUTĚŽ“ v kostele, nebo zašlete emailem nas.nedelnicek@seznam.cz nejpozději do neděle 29. června !!!

Správná odpověď z minulé soutěže:

Tajenka květnové doplňovačky zní „**NEJZLOBIVĚJŠÍ**“. Z 15 správných odpovědí (11 v krabičce, 4 elektronicky) vylosoval pan farář tyto výherce:

1. **cena** - kniha – **Eva Plizáková** 9 let – Dolní Benešov;
 2. **cena** – biblické karty - **Martin Vavrečka** -Zábřeh;
 3. **cena** - pexeso – **Adéla Albrechtová** 6 let -Zábřeh. Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.
- Výhercům blahopřejeme.**

Rodiče, pomozte svým dětem modlit se !!!

Ježíš však řekl: „Nechte děti a nebraňte jim přijít ke mně, neboť takovým patří království nebeské.“

Matouš 19; 14

**Já Tě mám rád
a ty máš rád mně!
Je to tak, Ježíši ?**

**Tys´ to dokonce řekl.
Řekl jsi: „Nechte děti jít ke mně.“
Jsem rád, že máš rád malé
děti ...JAKO JÁ!**

**Rodiče:
Připomeňte svým dětem, že děti jsou pro Ježíše právě tak
důležité, jako dospělí.**

Z Knihy modliteb pro děti. Napsala Christiane Harder Tangvald
ilustr. Frances Hook) Vydáno v r.1987.

Marie Ohřálová

Ať „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin
příjemné, pokojné a sváteční chvíle.

Římskokatolická farnost Dolní Benešov

vás srdečně zve na **II. ročník fotbalového utkání**

fotbalové mužstvo kněží
Ostravsko - opavské diecéze

VS

fotbalové mužstvo chlapců
z Kolovratu

Utání se uskuteční na fotbalovém hřišti
v Zábřehu, 22.6.2014, od 16:00 hod.
Vstupné dobrovolné, zpestření programu i
občerstvení zajištěno.

Připravte si hlasítky, účastníci budou povzbuzení potřebovat.

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypriána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22
Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P.Mgr. Pavel Kuchař, farář, Věra Dudová, Marie Ohřálová
email: nas.nedelnicek@seznam.cz internetové stránky: <http://farnost-dolni-benesov.webnode.cz/>
vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek

Zapsáno do evidence periodického tisku Ministerstva kultury pod číslem MK ČR E 19917.